

Не вовирайте пярстътъ въ реброто ми. *ib.* 190. Послѣ тие думи Неновица сѣднала на прагътъ, воврѣла пярсте-те си между косата и изрѣвала така диво—*ib.* 210. „Не вовирай носътъ си дѣто та не питатъ.“ *ib.* 212. Сѣки трѣба да знае своето гиѣздо и да не вовира носътъ си въ сѣко кюше. *ib.* 243. Старците мже обичать да са вовиратъ между калугерките. *ib.* 306. Лошъ обичай е, гдѣ-то, чтомъ ревне дѣте, да му ся въвира сиса-та въ уста. *Л. Д.* 1869 *p.* 93. Не чинятъ (за днѣте-то) ситны-ты нѣшта, за что-то дѣте-то лесно може да ги въврѣ въ уста-та, ухо-то, носа и т. п. *ib.* 101. Фенерскы-ты посланници—си въврѣхъ носа и въ осталь-ты блъгарскы училища. *ib.* *p.* 160. Да сп (днѣца-та) не похабяватъ обоняніе-то съ ягкы мизмы и да си не въвиратъ едно друго въ носа. *ib.* 1872 *p.* 145.

Вѣдѣмъ *м. дл.* держу, содержу, завожусь: Самоеди-ти вѣдятъ елена по цѣлы стада, кон-то имъ сж едничко-то богатство. *Л. Д.* 1871 *p.* 113. Никой ништо не вѣдѣше (никто ничѣмъ ни заводилъ) и не държѣше у себе си. *Тб.* 25. 2) развожу: Дѣто хора-та само пасать и вѣдятъ добытъкъ. *Л. Д.* 1871 *p.* 96. Кой-то работилъ, вѣдилъ и опитомявалъ растенія. *ib.* 1873 *p.* 177. У Италиѣ и днесъ еще брьбой ся вѣди малко. *ib.* 1874 *p.* 207. Вѣдѣмъ са вожусь, развожусь племенемъ: Плитка-та орна земя нѣма тѣмъ добринѣ; за това на неж може да ся вѣди само такъво растеніе, кое-то не кара корень на глѣбоко. *Л. Д.* 1872 *p.* 295. У сиромѣхъ-тъ дѣтца ся раждатъ, а у богатый-тъ телци. Казвать: 1) Кога-то нѣкой богатъ човѣкъ нѣма дѣтца. 2) Кога-то у сиромѣхъ-тъ умира, или ся не вѣди добытъкъ-тъ. *Ч.* 231. Каква щещъ да бѣде чещъта ми прѣзъ тѣзи нощъ, акобы да има на това мѣсто да ся вѣдятъ дивы звѣрове. *Рс.* 14. Коньетѣ що ся вѣдиха отъ тѣзи кобилы вѣдеше ги само царятъ *X. II, 14.*

Вѣзбогъ *нар.* на воздухъ: Электричество-то изхвърли вѣзбогъ горделиви-тѣ военни кораби, мостове, и цѣли твърдини. *Л. Д.* 1876 *p.* 91.

Вѣзбранѣмъ *м. св.* запрещу: Вѣзбранявамъ (*veto*) *I.* 99. Напразно позчавашъ други-тѣ, ако не отбѣгвашъ отъ онова за кое-то ги вѣзбранявашъ. *Сб.* 66.

Вѣзбунтувамъ *м. св.* взволнуюсь: Графе, чула съмъ ва да говорите жестоко, Вы сте вѣзбунтуваны (*Ihr gesicht glühet*). *Э. Г.* 44.

Вѣзварѣмъ *м. св.* вскипачу, отварю, подвергну броженію. **Вѣзварявамъ** **Вѣзварямъ** (*ср.* вѣзврѣмъ) *м. дл.*: За добро праніе ся прави зола, сир. вѣзварява ся у единъ котелъ пепель. *Л. Д.* 1872